

Onderwatersport en gluren bij de buren

Zeilen, houdt meer in dan zeilen op/over meren, plassen en oceanen waarna bij aankomst een welverdiende borrel wordt genuttigd. Klussen en repareren aanboord is een flink onderdeel van die watersport. Af en toe moeten er zelfs kunstjes onder het wateroppervlak gedaan worden.

Met een eenvoudige duikbril en snorkel (met evt. wetsuit) en een goed stel longen kom je meestal een eind. Tenminste wanneer het water op badtemperatuur is. Dat ervoeren wij de eerste 10 jaar ook.

Soms is bovenstaand scenario niet voldoende. Wij merkten dat voor het eerst in Sicilië, in de baai van Siracusa. Het hele onderwaterschip was in een zomer na 3 weken ankeren in de baai heel erg aangegroeid met koraalworm en de schroef leek een prachtige anemoon! Het schoonmaken met duikbril en snorkel, deden we om-en-om een halfuurtje. Het was behoorlijk zwaar omdat je als je naar beneden gaat zo lang mogelijk je adem in moet houden voor je weer naar boven moet om lucht te happen. Na een hele dag op die manier werken, waren we beiden bekap. Het onderwaterschip was toen nog maar voor de helft gedaan! Kortom daar moesten we

iet anders voor verzinnen. Pas 2 jaar later in 2012 in de Azoren

zagen we de Decksnorkel in bedrijf op een Nederlandse zeilboot. Dat was wat we nodig hadden voor onderwaterklussen en ook nog tegen een redelijke aanschafprijs. Hij was snel besteld in de UK en na een week waren we de trotse bezitters van deze 12V [Deck snorkel](#).

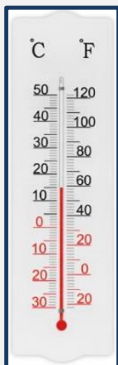
Onderwaterschip schoonkrabben, anodes verwisselen, eventuele rotzooi uit de schroef halen en de schroef smeren (de Zeezwaluw heeft een Max prop) waren vanaf dat moment geen issue meer. Als kers op de taart, hebt je geen

duikbrevet nodig en hoef je geen lege flessen "ergens" te laten vullen.

Waarom bovenstaand verhaal??

Wel, Gerd en Janny van zeilschip "Tarquin" kwamen terug op hun winterstek in De Oosterhaven waar we ze hielpen afmeren op onze oude plek. Ze bleken al vanaf Delfzijl een probleem met manoeuvreren te hebben, vooral in de achteruit. Tijdens de vakantie hadden ze worteldoek¹ in de schroef gehad. Dat was door een aardige Duitse medezeiler met duikuitrusting verwijderd.

Gerd wist dat we een Decksnorkel hadden en vroeg daarom aan Riens of hij bij de schroef en schroefas van de Tarquin wilde kijken om te zien of en zo ja wat er eventueel loos was met de schroef. Dat wilde Riens op korte termijn wel doen, zeilers onder elkaar toch of zoals ze vroeger in Groningen gewoon zeiden; nabehulp. Het water in de haven zou nu waarschijnlijk nog redelijk qua temperatuur was. Het moest wel in het weekend gebeuren want Gerd en Janny werken beiden nog. Daarnaast was een zonnetje belangrijk om toch enig zicht onderwater te hebben. Het Groningse diepenwater is uiteindelijk niet 80-kleuren tropisch blauw/groen met tig-meter zicht onder water!

Afgelopen zaterdag 29 oktober viel af, totaal geen zon.

¹ Worteldoek of gronddoek wordt gebruikt in de land- en tuinbouw. Het houdt onkruid en licht tegen maar laat water door. Het is daardoor ideaal voor in de tuin, onder de bestrating, onder houtsnippers of onder grind.

Zondagmorgen om 11 uur melden de Zeezwaluwtjes zich met alle benodigde ingrediënten voor een onderwater inspectie. Ze staan in een heerlijk zonnetje achter de kont van Tarquin. Riens had zelfs zijn wetsuit en waterschoentjes al aan.

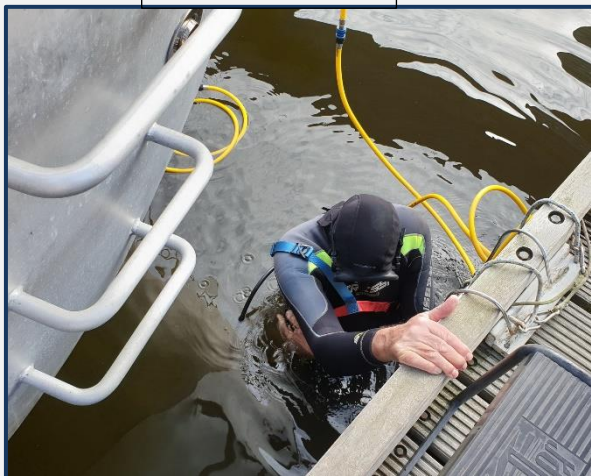
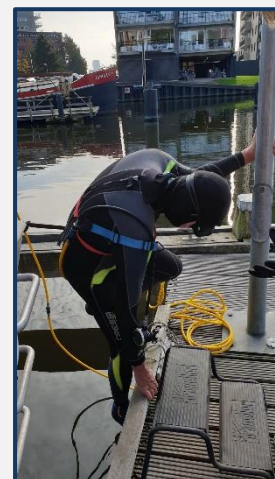

Als eerste halen we onder de kont van de Tarquin een lijntje door (met klapankertje als gewicht om de lijn te laten zakken) en bevestigen die aan BB en SB ter hoogte van het stuurwiel. Bijna pal onder het stuurwiel zit nl de schroef (zie foto). Langs dit lijntje trekt Riens zich op- en neer onderwater en komt precies uit bij het schroefraam, waar hij zich op de plaats vasthoudt voor inspectie. Hij heeft daarom geen loodgordel nodig.

Gerd en Janny zetten de Decksnoorkel compressor in de kuip en sluiten hem aan op de accu. De kabel voor 12V aansluiting, verdwijnt via een luikje in de boot terwijl hun hond Ivar alles haarscherp in de gaten houdt. Vervolgens koppelt Ineke de slang aan de compressor, het drukvat en de verlengslangen naar de ademautomaat aan elkaar. Intussen heeft Riens het tuigje met ademautomaat al "aan".

Zit alles vast?

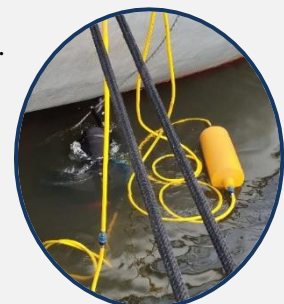

Het Zeezwaluw trapje wordt aan de steiger gehangen en Riens kan te water nadat de ademautomaat aangesloten is op de werkende compressor.

Even testen, handschoenen aan en muts en duikbril op. Controle door Ineke om te kijken of alles goed zit, alles OKÉ en het "klaar voor onderwater sein" wordt gegeven.

Daar gaat ie dan, via het lijntje onder de boot. Zodra hij onder het wateroppervlak zakt, zien wij hem niet meer. Bij de bubbels zit Riens (pijl). Dat bevestigt Riens ook als hij even later weer bovenkomt. Totaal geen zicht, alleen schimmen, kleurverschillen en schaduwen.

Wat hij wel heeft kunnen voelen is, dat er een flink stuk "plastic" strak rond de schroefas zit gedraaid met uitwaaiende losse "flarden".

Met een kartelmes aan een touwtje rond de pols, daalt Riens weer af in het donkere havenwater. Op de kant drinken de toeschouwers een kopje koffie in afwachting van... Riens komt een paar keer boven want het is moeizaam werk om het plastic lost te snijden. Het mes blijft steeds "haken", het snijdt niet lekker.

Kartelmesje mee

Een Stanley mes vinden we te gevaarlijk omdat je geen zicht hebt onderwater en het water koud is. Voor je het weet snijdt je je in je handen!

Dan komt Janny op het lumineuze idee om het met een hobbyschaar te proberen. Zo gezegd zo gedaan. Als de toeschouwers zich bezig houden met het zoeken naar een geschikt lijntje voor de pols, komt Riens even uit het water.

Even koffie...

even een kopje koffie

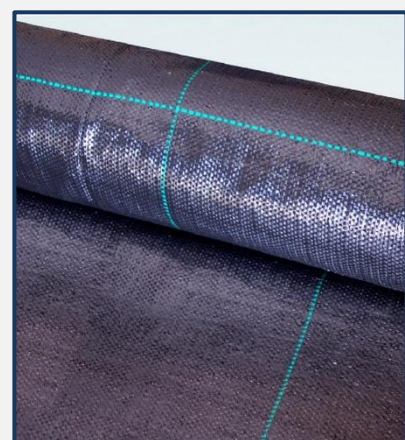
Weer met de schaar naar beneden

Nog 1x terug voor de laatste restjes

Snel een lekker warm bakje koffie op de steiger om bij te komen. Met de schaar aan een lijntje daalt Riens even later weer af in het donkere Groningse diep en nu is de klus zo gepiept! Een schaar doet wonderen in dit geval. Ook dit keer komt er een hele grote baal/klont worteldoek bovenwater. Nog 1 keer terug in de diepte voor een klein rest stukje en de klus is gefikst.

baal worteldoek kwam van de schroef

worteldoek nieuw

Riens mag uit het koude water komen. Hij gaat direct terug naar de Zeezwaluw om zichzelf te verlossen van het duikpak en te wassen. De toeschouwers ruimen de decksnoorkel uit de kuip en de slangen etc. worden met schoon water gespoeld en verdwijnen gedroogd en al weer in de tas.

Alle "inspectie ingrediënten" worden gezamenlijk daarna naar de Zeezwaluw teruggebracht. Ineke spoelt het met antifouling besmeurde duikpak, handschoenen en muts uit en legt ze in de zon aan dek te drogen. De volgende foto's zijn van duiken in helder water in Las Palmas en in de Carieb. Zie het verschil.

Schroef schoonmaken Las Palmas

Onderwaterschip schoonmaken in Grenada

Samen gaan we (Riems met schone en met kleren aan en ietsje warmer) terug naar de Tarquin en ge4en genieten we in de kuip van koffie en verse broodjes. En praten gezellig na. Hoe kan het dat de Tarquin in een tijdbestek van 2 maanden 2 x worteldoek in de schroef krijgt, terwijl ze uitgerust is met een touwsnijder op de schroefas. We snappen er niets van. Zou de worteldoek in ondiep water misschien kunnen gaan zweven en "opgezogen" worden door schroefomwentelingen????? Wie het weet mag het zeggen!

In elk geval willen ze zelf nu een Decksorkel aanschaffen om dergelijke "schroef" problemen zelf te kunnen oplossen.

Note: Heel veel dank aan Janny Oosten die de foto's van de duiksessie heeft gemaakt. Zonder deze foto's was dit Suffertje niet geboren.

~~~Δ~~~